KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.6.2020 r.
COM(2020) 262 final

ANNEXES 1 to 2

ZAŁĄCZNIKI

do

KOMUNIKATU KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

Dalsze działania dotyczące dostosowania dotychczasowego dorobku w obszarze trzeciego filaru do przepisów o ochronie danych

ZAŁĄCZNIK I: Akty, które są objęte zakresem przeglądu, ale nie wymagają zmiany

Akty, które nie zawierają przepisów szczegółowych o ochronie danych osobowych i w związku z tym nie są objęte zasadą praw nabytych, co oznacza, że dyrektywa o ochronie danych w sprawach karnych ma już w odniesieniu do nich zastosowanie (7 aktów):

1. decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi[1];
2. decyzja ramowa Rady 2003/577/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie wykonania w Unii Europejskiej postanowień o zabezpieczeniu mienia i środków dowodowych[2];
3. wspólne stanowisko Rady 2005/69/WSiSW z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie wymiany niektórych danych z Interpolem[3];
4. decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym[4];
5. decyzja ramowa Rady 2006/783/WSiSW z dnia 6 października 2006 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty[5];
6. decyzja ramowa Rady 2008/947/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych[6];
7. decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej[7].

Akty zawierające odniesienie do decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW, które należy rozumieć jako odniesienie do dyrektywy o ochronie danych w sprawach karnych zgodnie z jej art. 59 ust. 2, i niezawierające żadnych przepisów szczegółowych o ochronie danych (3 akty):

1. decyzja ramowa Rady 2009/829/WSiSW z dnia 23 października 2009 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie Unii Europejskiej zasady wzajemnego uznawania do decyzji w sprawie środków nadzoru stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania[8];
2. decyzja ramowa Rady 2009/948/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów[9] oraz
3. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/99/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego nakazu ochrony[10].

---

1 Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1.
2 Dz.U. L 196 z 2.8.2003, s. 45.
3 Dz.U. L 27 z 29.1.2005, s. 61.
4 Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16.
5 Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 59.
6 Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 102.
7 Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 27.
8 Dz.U. L 294 z 11.11.2009, s. 20).
9 Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 42.

Akty, w przypadku których zmiany są już przedmiotem negocjacji (2 akty):

1. decyzja Rady 2008/633/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. reguluje dostęp do danych zgromadzonych w VIS w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania[11]; decyzja ta podlega uchyleniu na mocy wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 767/2008, rozporządzenie (WE) nr 810/2009, rozporządzenie (UE) 2017/2226, rozporządzenie (UE) 2016/399, rozporządzenie XX/2018 [rozporządzenie w sprawie interoperacyjności] i decyzję 2004/512/WE oraz uchylającego decyzję Rady 2008/633/WSiSW[12];
2. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca[13]; rozporządzenie to podlega uchyleniu na mocy wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca na potrzeby identyfikowania nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego (wersja przekształcona)[14].

Umowy międzynarodowe wiążące wyłącznie państwa członkowskie lub państwa strefy Schengen, które mają obowiązek transponować dyrektywę o ochronie danych w sprawach karnych do krajowego porządku prawnego, i w przypadku gdy przetwarzanie danych osobowych przez właściwe organy do celów ścigania przestępstw na podstawie takich umów podlega przepisom prawa krajowego transponującym dyrektywę o ochronie danych w sprawach karnych (3 akty):

1. Konwencja sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami celnymi (konwencja neapolitańska II)[15];
2. akt Rady z dnia 29 maja 2000 r. ustanawiający, zgodnie z art. 34 Traktatu o Unii Europejskiej, Konwencję o wzajemnej pomocy w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej[16];
3. Porozumienie między Unią Europejską a Republiką Islandii oraz Królestwem Norwegii w sprawie stosowania niektórych postanowień Konwencji z dnia 29 maja 2000 roku o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz Protokołu z 2001 roku do Konwencji[17];

---

10 Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 2.
11 Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 129.
12 COM(2018) 302 final.
13 Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 31.
14 COM/2016/0272 final – 2016/0132 (COD).
15 Dz.U. C 24 z 23.1.1998, s. 2.
16 Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 1.
17 Dz.U. L 26 z 29.1.2004, s. 3.

traktat o pomocy prawnej między UE a Stanami Zjednoczonymi:

1. Porozumienie między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o wzajemnej pomocy prawnej[18].

[18] Dz.U. L 181 z 19.7.2003, s. 34.

ZAŁĄCZNIK II: Akty wymagające zmiany

1. Decyzja ramowa Rady 2002/465/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych[19].
2. decyzja Rady 2005/671/WSiSW z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wymiany informacji i współpracy dotyczącej przestępstw terrorystycznych[20];
3. decyzja Framework ramowa Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej[21];
4. decyzja Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotycząca współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia biura ds. odzyskiwania mienia, a także zapewnienia ram umożliwiających wymianę danych między biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich[22];
5. decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej[23], oraz decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości[24];
6. decyzja Rady 2009/917/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie stosowania technologii informatycznej do potrzeb celnych[25];
7. Umowa między Unią Europejską a Japonią w sprawie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych[26];
8. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych[27];
9. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/413 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego[28];
10. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania[29].

---

19 Dz.U. L 162 z 20.6.2002, s. 1.
20 Dz.U. L 253 z 29.9.2005, s. 22.
21 Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 89.
22 Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 103.
23 Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.
24 Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12.
25 Dz.U. L 323 z 10.12.2009, s. 20.
26 Dz.U. L 39 z 12.2.2010, s. 20.
27 Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 1.
28 Dz.U. L 68 z 13.3.2015, s. 9.
29 Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 132.